

سفرنامه

ژاپنی‌هایی که غیب می‌شوند!

فاطمه قاسمی | روزنامه نگار

ماژاپنی‌ها را بیشتر به اخلاق‌مداری، سخت‌کوشی و فناوری سطح بالامی‌شناسیم و هندوانه‌های مربعی‌شکلی که تولید می‌کنند اماژاپنی‌ها عادت‌های عجیب دیگری هم دارند که احتمالا چیز زیادی از آن نمی‌دانیم. برای ژاپنی‌ها هیچ چیز به اندازه از دست دادن احترام اجتماعی‌شان مثل بیکار شدن، عدم موفقیت در تحصیلات، زندگی پرتلاطم خانوادگی و... نیست. این شرایط تاحدی برای آن‌ها سخت و غیرقابل تحمل می‌شود که اغلب تصمیم به طرد خانواده یا گم شدن می‌گیرند. در ژاپن سالانه حدود ۱۰۰ هزار نفر خودخواسته ناپدید می‌شوند و خانواده‌ها هیچ تلاشی برای پیدا کردن‌شان نمی‌کنند و حتی حرف‌زدن در باره‌اش را ممنوع می‌دانند. این افراد به «سانیا» محله شلوغی در توکیو می‌روند و بدون هیچ رد و نشانی با هویت جدید، خودشان را با شرایط سخت زندگی در این محله سازگار می‌کنند. بعضی‌ها هم شیوه زندگی «اوتاگو» را انتخاب می‌کنند؛ اوتاگو کسی است که در قالب شخصیت کارتونی مورد علاقه‌اش زندگی می‌کند! حالا که به ژاپن سفر کرده‌ایم، بد نیست به یک عادت عجیب دیگر این مردم هم اشاره‌ای کنیم. آژانس‌های خاصی در ژاپن وجود دارد که کار عذرخواهی کردن را برای برخی که در انجاش مشکل دارند، آسان می‌کنند. هزینه این خدمات به نوع عذرخواهی مثل تلفنی، حضوری یا هدیه همراه عذرخواهی بستگی دارد!

دورهمی

پول توجیبی؛ چقدر و از چه سنی؟

گپی درباره یکی از موضوعات چالش برانگیز در دوران نوجوانی

نسترن رضوی | خبرنگار

را چه معیارهایی تعیین می‌کند و باید تا چه سنی ادامه داشته‌باشد؟ در دورهمی این هفته با مهمانان جوانه درباره همین موضوع صحبت کردیم. از بچه‌ها پرسیدیم که معمولا پول توجیبی‌شان را صرف چه چیزهایی می‌کنند، توی گروه‌های دوستانه‌شان درباره آن چه می‌گویند و چقدر برای خرج کردنش برنامه دارند.

حساب دخل و خرجم را ندارم

بهاره باقری مقدم | ۱۲ ساله

من پول توجیبی از قبل تعیین شده، نمی‌گیرم چون معمولا همه پول‌هایم را به یک‌باره خرج می‌کنم و هیچ برنامه‌ای برایش ندارم. برای همین از پدر و مادرم خواسته‌ام که هر زمان نیاز داشتیم، به من پول بدهند اما همان هم خرج خوراکی می‌شود. فکر می‌کنم این موضوع مهمی است و باید سعی کنم برای آینده برنامه‌ریزی داشته‌باشم. البته تا حالا چندباری با بچه‌های فامیل، پول‌های مان را روی هم گذاشته‌ایم و مواد اولیه برای درست کردن دستبند و اسلایم خریده‌ایم و با فروش آن‌ها سود کرده‌ایم. یکی دیگر از مواردی که باعث می‌شود من پول توجیبی نگیرم، سوال‌های بی‌جای برخی از افراد است. خیلی‌ها عادت دارند که میزان پول توجیبی آدم را بپرسند. به نظر من این مسئله کاملا شخصی است. برای همین من می‌گویم پول توجیبی نمی‌گیرم و خودم را راحت می‌کنم.

کسب درآمد از انجام کارهای هنری

غزل حسین‌پور | ۱۴ ساله

من فکر می‌کنم نیازهای ما تعیین‌کننده خوبی برای میزان پول توجیبی است و این نیازها در سنین مختلف و حتی در برخی از ماه‌های سال متفاوت است. مثلاً زمانی که مدرسه می‌رویم هزینه رفت‌وآمد، خرید لوازم تحریر و خوراکی داریم و این خرج‌ها در تابستان کمتر می‌شود یا اواخر سال برای خرید عید، به پول بیشتری نیاز داریم. من اوایل که پول توجیبی می‌گرفتم، بیشترش را خرج می‌کردم اما حالا هر ماه بخشی از آن را کتاب می‌خرم و مقداری هم پس‌انداز می‌کنم تا بتوانم از پس برخی کارها، مثل هدیه خریدن برای عزیزانم بربیایم. وقتی در یک ماه خرج زیادی می‌شود، پدر و مادرم میزان پول توجیبی‌ام را بیشتر می‌کنند اما من از همین حالا دارم عکاسی یاد می‌گیرم و درباره آن کتاب می‌خوانم تا بتوانم در چند سال آینده از این طریق کسب درآمد داشته‌باشم.

سبز انگشتی

مریم ملی | روزنامه نگار

چرا باید حواس‌مان به تالاب‌ها باشد؟

تالاب «استیل» در استارا، عکس از ایما

از کر و نا قصد سفر کردید، از قبل در باره تالاب‌هایش جست‌وجو کنید و پیشنهاد دهید خانواده شما را به دیدن این منظره‌های طبیعی حیرت‌آور ببرند، فقط مراقب باشید هیچ اثری از حضورتان در این مناطق به جا نگذارید و تنها چیزی که با خود برای یادگاری می‌آورید، عکس باشد.

گالری

توربین‌های بادی در مه

عکس از: EPA

بدانیم

چگونه اعتماد والدین را جلب کنیم؟

مرزییه خوش‌نیت | کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی

برای این که بدانیم چگونه اعتماد والدین خود را به دست بیاوریم، ابتدا بهتر است صادقانه و بدون قضاوت به بررسی ریشه‌های بی‌اعتمادی والدین در نوجوانان بپردازیم. بی‌اعتمادی والدین دو دلیل اصلی دارد.

۱ شناخت والدین از ویژگی‌های دوره نوجوانی و شرایط محیطی و جامعه، سبب می‌شود که برای نوجوان محدودیت‌هایی قرار بدهند؛ به توانایی‌های او چندان اعتماد نداشته باشند و از برخی کارها و رفت‌وآمدهایش جلوگیری کنند. خب تغییر و کنترل شرایط محیطی، غیرممکن است و آسیب‌های اجتماعی تهدیدی جدی برای نوجوان به شمار می‌روند چرا که هنوز مهارت‌های لازم برای شناسایی و مقابله با آن‌ها را ندارد. پس چه کار می‌شود کرد؟ اگر سعی کنیم در کی‌همدلا نه از دغدغه‌های والدین داشته‌باشیم، یعنی به زبان ساده خودمان را به جای آن‌ها بگذاریم، شاید این بی‌اعتمادی و سختگیری را بهتر درک کنیم. البته به این معنی نیست که دست‌روی دست بگذاریم و منتظر بزرگ شدن‌باشیم بلکه اتفاقاً باید برای این جلب اعتماد، کاری انجام بدهیم اما چطور؟ ابتدا باید با کمک گرفتن از منابع درست (کتاب‌ها، کتابچه‌های مخصوص نوجوانان، مشاورهای متخصص و بزرگ‌ترهای قابل اعتماد) اطلاعات خود را از انواع آسیب‌های اجتماعی بالا ببریم و راه پیشگیری و مقابله با آن‌ها را یاد بگیریم. در قدم دوم منتظر نباشیم دیگران افکارمان را بخوانند. یعنی صادقانه آن‌چه را دوست داریم به خانواده بگوییم و از آن‌ها هم بخواهیم دلیل نگرانی‌های‌شان را برای ما توضیح بدهند تا با مشورت هم راهکاری پیدا کنیم. مهارت ارتباط موثر در این جا بسیار کمک‌تان خواهد کرد. در آینده درباره این مهارت برای‌تان خواهیم گفت. تا پیش از آن خوب است صحبت‌های خود را در زمان آرامش خود و والدین بگویید و خواسته‌تان را کامل، بدون حاشیه و پیش‌داوری از صحبت‌های والدین‌تان، مطرح کنید.

۲ اشتباهات و پنهان‌کاری‌های قبلی هم در بی‌اعتمادی موثر است. کاری که همه ما باید در این مواقع انجام بدهیم این است که ابتدا مسئولیت اشتباه خود را بپذیریم و آن را به عوامل دیگر ربط ندهیم. یعنی صادقانه به اشتباه خود اعتراف و بابت آن عذرخواهی کنیم. در گام بعدی اگر ممکن است، سعی کنیم عوارض آن را جبران کنیم. گاهی به رغم کمک گرفتن از این راهکارها، باز هم والدین به دلایل مختلف به فرزند نوجوان‌شان اعتماد نمی‌کنند. در این موارد بهتر است در عین حفظ احترام و ابراز محبت به والدین، از بزرگ‌ترهای فامیل یا یک مشاور متخصص کمک بخواهید تا مسئله را اصولی و بدون تنش حل کنید.

داده تصویری

